

XXXI. évfolyam

3. szám

SZERETET

VALLÁSOS REFORMATUS EGYHAZI FOLYÓIRAT

Alapított az 1906. esztendőben.

Alapította, szerkeszti és kiadja: TÖRÖK IMRE.

Megjelenik havonként Kisujszálláson. — Előfizetési díja: helyben 2 P. Vidéken 2.40. Egyes szám ára: 25 fillér

Kisujszállás 1942. március hó

Magyar Virágvasárnap

1458-ban történt, 42 esztendővel 1500 előtt, hogy a magyar gyermekek örömhimnusa így zendült fel a magas Budában:

Mátyást mostan
Választotta
Mind ez ország
Királyságra...

Így ünnepelték meg a gyermekszívek is dicső Hunyad királyfiát...

Idestova félezer esztendeje, hogy ez történt: dicsőséges atyának gazdagreményű gyermekét felmagasztosult örömben köszöntötte egész nemzet a gyermekektől fel a lobogó őszhajú aggastyánokig. Ez örömben egy volt a magyar!

Ismétlődik a történelem.

Dicsőséges atyának gazdagreményű fiát mostan, 42 évvel 1900 után, választotta atyja helyettesévé a kormányzói méltóságban mind ez ország.

Hódolattal köszöntjük Elsőnket boldog örömeiben s most helyettesévé megválasztott fiát új méltóságában.

Testvérem írja, hogy az elmúlt esztendőben, mikor már virággal virult a Tiszapart, nemzeti lobogóval szálló repülőgépet látott meg az ott játszógó gyermekek nagy serege. S egyszerre felriadtak: „A kormányzó... a kormányzó... Éljen! Éljen!” És szedték-tépték a mező vadvirágát, szórták felfelé, futva a repülőgép után. „Éljen! Éljen!” Így szeretik még a gyermekek is őt... s így szeretjük most a gyermekét is.

Magyar virágvasárnap ez! Hozzon dicsőséget, mint atyja is hozott, a „fiú”, népe javára!

Felé és feléjük lengetjük hódolatunk pálmáját s feléjük hintjük egész nemzetünk örömeinek legszebb virágait!

T. I.

A Galileabeli, meg Galilei

Az egyik az Idvezítő nevéhez nőtt szó, a másik egy régi olasz tudós neve, kit halálának háromszázados évfordulatán most ünnepelt hálás nemzete.

Az idvezítő Jézus Krisztusról — Istennek hála! mindenki tud sokat. (Bárcsak ott volna Ő minden szívben is, nemcsak az elménkben!) Még azt a megható történetet is tanulgatjuk az iskolában, hogy egy római császár valamikor régen, aki pedig már előzőleg keresztyén volt, elhagyta a keresztyén hitet, a Krisztust. Ezért nevezi őt az egyháztörténet „hitehagyott Julián”-nak. De aki elhagyja az Istent, érdemli, hogy Isten is

elhagyja őt, Julián a csatában elesett s halálukolva, omló vérét az ég felé szórta s így nyögött: Győztél, Galileabeli!

Krisztushoz tért tehát élte legutolsó percében. Boldognak mondom, aki ezt előbb megteszi, — nem a halál révén.

És most nézzük Galileit, az olaszt! — Híres mondását sokan ismerjük: Eppur si muove! „Mégis mozog a föld.” (Jókaink is írt ilyen című regényt. Kiki olvashatta!) Hát Galilei, a nagy gondolkozó és tudós, azt találta állítani, hogy nem a nap kél fel és megy le, hanem a föld forog őhozá, mint szokta tenni nagyobb emberekkel az alkal-

mazkodó gyenge ember. Nosza, nekitámadt a szent inkvizíció, hogy Galilei a Biblia tanítását támadja újmódi tanításával. — Meg is taposták, s állítása visszavonására kényszerítették. Ha Luther Márton volt volna, azt vágta volna oda a hitnyomozó törvényszéknek: „Nem vonok vissza semmit... Isten engem segítjen! Ámen.“ Galilei meglágyult, de az oltártól, hol a visszavonó nyilatkozatra kényszerült, kiballagva, dörmögő hangon zúgta oda lelke meggyőződését: Eppur si muove, azért mégis csak a föld mozog!

A nagy olasz tudós nagy igazságát ma már a gyerek is tudja és vallja. Ez Galileinek legszebb, legméltóbb emléke!

Az igazságban megálljatok!

A legnagyobb és legszentebb igazság pedig nem épen a Galilei igazsága, hanem ama Galileabeli, a Krisztus Jézusé!

Merthogy ép most olvasom, a német tudósok valamely kvarclámpa segítségével kifigyelték, hogy lassabbodik a föld forgása, minden százestendőben egy-két perccel. Ni te ni! egyszer csak megáll a föld! Ne nagyon féljünk azonban, beletelik még abba egynehány millió esztendő, míg elfárad s megáll az öreg föld. Ha élne még akkor Galilei, hogy szégyelné magát az állításával!

Akkor már Galileinek a 77-ik leszármazottja se lesz meg, Krisztus pedig, ama Galileabeli, öröktől fogva és örökkévaló, él akkor is!

Örökkön örökké!

SZINGAPUR

Ezt a szót, amely egy Hátsó-India déli végén fekvő város neve, hány százmillió ember mondta ki a világ minden részében mostanában.

Angoloké volt e város, elvette a japán most. Szanszkrit nyelvből magyarra fordítva a „Szingapur“ szó azt jelenti: Oroszlánváros. Az angolok címere is: oroszlán.

No most! Sámson, az ószövetségi bírós, mikor oroszlánal találkozott, Isten erőt adott neki, kettészakította az oroszlánt. — A japán katonáknak is Isten adta az erőt, le-törték Szingapurt, noha, nem kétlem! — oroszlánokként harcoltak a védősereg katonái is. Dehát ki erősebb az Istennél, s Ő az igazságért küzdőket segítette győzelemhez. Ezutánra is Ő segíti, segítse is!

Japánt és... minket!

A Bibliában más is van ám írva a Sámson által megölt oroszlánról. — Méhek raktak lépet a szétszakított oroszlán testébe s így az öldöklésből méz jöve ki.

Istenem! Szingapur elestéből is hadd jöjjön ki... méz! A világ békessége!

Jegyzet. Most böngésztem ki egyik debreceni újságból, hogy a japán katonák, akik Szingapurba bevonultak, fegyvereiken kívül, szép fehér vázáknak, a maláj félszigeten elesett s halálukban elégetett katonatársaik hamvait vitték magukkal. Hadd vegyenek részt a hamvak is abban az óriási öröm-

ben, hogy Szingapur az övék, hogy győzött a felkelő nap országa, Japán!

Ehhez a történethez nem kell magyarázatot!

Hat arany, meg a hetedik

Egy nagyon irgalmaslelkű embernek hét arany volt a tarsolyában. Meglátott egy koldust az utca során, odaadta kincсібől a hat aranyat; egyet magának tartott meg. A koldus megpillantotta azt az egyet, utána ment az irgalmasnak, kirabolta, elvette tőle azt az egy aranyat.

Rettenetes! — gondolja magában mindenki, aki ezt olvassa.

Irgalmas az Isten! A koldusok mi vagyunk. Hat napot ad nekünk az Isten, egy nap a hétből az Övé volna, az Ő napja. — Elvonjuk Tőle, elvesszük Tőle, elragadozzuk Tőle, ezt az Egyet is, sokan!

Hát ez nem „rettenetes“?

Így olvastam a fenti történetet egyik egyházi újságunkban s prédikáltam is erről.

A. B. F. R. A.

KEDVES HALOTTAINK december végétől máig.

Halál napja:	N é v:	Kor:
December		
23 24	Sturcz Lajosné, Kiss Sára	60 éves
25 26	Monoki Józsefné, Varga Eszter	75 „
28 30	Zajzon Józsefné, Zajzon Mária	66 „
29 31	özv. Zsadányi Jánosné, Benesik Márta	77 „
29 31	Nyikos Károly	63 „
Január		
3 5	Szántó Mihály	63 „
4 6	Csillag Lajos	85 „
6 9	Kabai Lajosné, Földházi Borbála	38 „
12 14	Tóth Albert honvéd	19 „
14 15	Nyikos Eszter fia, Nyikos Sándor	7 napos
14 16	Perge István	74 éves
15 16	Szücs Lajos	71 „
14 16	Szilágyi Márton	66 „
17 19	Mile Károly	80 „
25 27	Puskás Lajos	71 „
26 28	Varga Albertné, Ábri Julianna	48 „
29 30	Szücs Péterné, Kabai Erzsébet	72 „
29 31	Ábri Bálint	74 „
Jan. 30. Febr. 1.	Oros Miklós	79 „
Február		
5 6	K. Szabó Károlyné, Szabó Ágota	61 „
5 7	Kürti Kálmán és Nagy Mária fia Palika	5 „
6 8	Szalai Kálmán	56 „
7 9	Szilágyi Jánosné, Ábri Erzsébet	82 „
9 11	Toroczky Lajosné, Nagy Mária	51 „
10 12	Budai Piroska	82 „
13 15	özv. Balogh Albertné, Szegő Erzsébet	82 „
18 20	Zsadányi Sándor	73 „

Torockay Lajosné Nagy Mária asszony elhunyta

Régen láttunk olyan nagy gyülekezetet a templomban, s olyan általános nagy gyászt, mint kedves tanítónk, Torockay Lajos hit-

vesének febr. 11-i végtisztességtétele alkal-
mából.

Telve volt a templom, telve voltak fáj-
dalommal a szívek, s könnyekkel minden
szem. Szólván ravatala felett, Krisztusunk-
nak Mártháról s Máriáról szóló szent taní-
tását olvastam fel e vallásoslelkű, bibliás ke-
resztyén nő temetésén; hogy Márta szorgal-
matos volt, Mária pedig, tudván, hogy „egy
a szükséges dolog, a jobbrészt választotta“.

Néhai Torockay Lajosné testvérünk —
így mondtam porai fölött — Mártha és Má-
ria volt egyszemélyben. Szorgalmas is, há-
zának rendbentartója, lelke és istenfélő, ne-
mes lélek, mint neve is mutatta: Mária!

Élete utolsó óráiban is még dolgozott, —
s hajh! Bibliája, zsoltároskönyve árva, a
templomban üres a helye!

Hitvese e városnak, e gyülekezetnek
egyik legszeretettebb embere, nagy halot-
taink végtisztességtételénél a gyászolókkal
együtt ott van a koporsók körül, rendel és
vigasztal. Most az ő szíve borult gyászba,
osztozunk gyászában igaz részvétünkkel!

Leánya, kire édesanyja örökül hagyta
vallásos szívét, fiai, kik messzetájon sirat-
gatják az édes jó anyát, aki már nem várja
őket haza többé, csak a sírjában, Istennél
találjanak vigasztalást, akihez édesanyjuk
szíve sok-sok imádságban felszállott őéret-
tük!

Egész gyülekezetünk és épen a réti gyü-
lekezet gyászolja a korán elpihentet, taní-
tónk hitvesét, másik tanítónk édesanyját!

Kileneven éven túl levő agg ember, fiá-
nak hitvese felett kesereg, minden szerettei-
vel egyben, s velünk együtt sírják:

Aki elment, a föld porában s az Egek-
ben is áldott legyen!

Néhaivaló Puskás Lajos emlékezete

Városunknak egyik legtekintélyesebb
családja a Puskás-család. Sokat szeretnék
írni e családról, ennek régebben elhunyt tag-
jairól, pl. a most elpihent tisztos ember édes-
atyjáról, aki boldog volt, ha az eklézsia hi-
vatalosait, boldog emlékü Dorogi esperest s
a még életben levő (A jó Isten sokáig tartsa
meg!) Dr. Kiss Ferencet, szép nagy házába
úgy várta, mint testvéreit, s egyházának, vá-
rosának ügyei iránt a legnemesebb érdeklő-
déssel viseltetett.

Január hó 25-én e tisztos férfiúnak leg-
idősebb gyermeke hűnyt el, immár az egyet-
len, mert a többi mind elköltözött már a
jobbvilágba az időrendiben. Sokszor láttuk
az egykor daliás, utóbbi időben már beteg-
ségtől halavány embert, járni most már
lassú léptekkel. Nem látjuk többé földi szem-
mel! Csak majd „amott“. Temetése igazi vég-
tisztességtétel volt. Halála nagy családok-
nak gyászát jelenti.

Özvegyét, gyermekeit, minden szeretteit
a közös nagy részvét veszi körül. Vegye kö-
rül szívöket is a vigasztaló égi Kegyelem!

Az Úr imádkozik.

Tíz meg kilenc

Egy édesanyát gyászolunk, aztán meg egy édesapa ment el a minden élők útján. Az édesanyát tíz gyermeke siratta, ki ott a koporsónál Budapesten, egy szomorúságos kórházban, a többi meg itthon; nem lehetek ott szegénykék annál a ravatalnál, amelybe azt az őket legjobban szerető szívet, az édesanyai szívet zárták, szemfedővel letakarták.

Megrendítő történet ez!

E boldogult keresztyén asszonynak neve volt: Márki Ferencné Zsadányi Mártha. Édesanyját, özv. Zsadányi Jánosné Benesik Mártha asszonyt — mint a Kedves Halottaink című részből is érthetjük! — a mult eszten-dő legutolsó napján temették volt el méltó gyászalattól az öreg tornácos kun háztól, honnan az agg pátriárchát, id. Veress Jánost is temették egykor, 1939 január hó derekán. — Még édesanyja végtisztességtételén ott volt a szegény, immár néhai Márki Ferencné, azután ment fel Budapestre, operáltatni magát. Dehát hiába, búsan csendült meg felette ott a Dunaparton a nagy kórház kápolnájának harangja.

Az elhunyt tisztos keresztyén asszonyok a síri nyugalomukban is, emlékezetükben is, áldottak legyenek. Szeretteikre, a gyászos özvegyre, a 10 gyermekre, tesvérekre, rokonokra vigasztaló kegyelemmel tekintsen a mi édes Vigasztalónk!

*

Február 8-án meg egy szegény küzdő embert temettünk: Szalai Kálmánt, kilenc gyermek édesatyját, attól a bús házikótól, a temetői halottas háztól. Jaj de gyászos temetés volt! Mi is lenne velünk, ha nem volna mennyei jó Atyánk, akinek vigasztaló kegyelme minden mi gyászunknál, fájdalomunknál nagyobb?!

Uram, vigasztalja a kesergőket szád édes szózatja! — így énekelünk Te előtted!

*

Míg a fenti sorokat írom, kondul a harang, csendítenek: ismét egy Zsadányit sirat a harangszó. 21-én meg özv. Márta Lászlóné D. Szabó Eszter nagyasszonyt temetjük, az egykori nagynevű dr. D. Szabó Mórinc tábornok-orvos nővérét, s kedves tiszteletesünk, Zsoldos István néhai édesanyjának édesanyját!

Dr. Máthé Lajos városi tanácsos, presbiter is elköltözött váratlanul az élők világából. Budapesten halt meg úgyszólván ifjan (42 éves volt). Húsvéti számában újságomnak bővebben is írok felőle, a tanácsbéli felől, aki jó és igaz vala és várja az Istennek országát (Lukács ev. 23: 50, 51.).

Nyugodjanak! Áldottak legyenek!

Kürti Palika elment az angyali seregbe

Elnéztem sokáig fehér-halvány orcáját, amint feküdt a koporsójában. Láttam még nemrégiben, mint vidám kis óvodást. Beszédes volt, csattogott a szava, mint a kis madár éneklése, most meg íme néma-csendes,

porladásra ment. Mikor homlokára tettem a kezem, szinte vártam, hogy megszólal: hogy volt, mint volt Debrecenben, a nagy klinikán, a többi beteg gyermek között, akiket ő tréfálkozva vigasztalt. „Ne jajongjatok, pajtások!” Még tán ijesztgette is őket a kicsi játékpuskájával!

Most már „lábhoz” tette kis fegyverét. Elpihent. Mennyei seregbe ment. Isten áldjon, kedves Palika s Isten áldja meg azokat, akik siratnak, akik nem felejtenek Téged. Élész a szívökben, élész a szívöknek!

Haza vágyakoztál kis szíveddel Debrecenből ide. Hazajöttél s „hazamentél”! Isten veled!

Még hat hónap és a „Nagykunságtól meg a Tiszamentétől búcsúját veszi: T. I.”

A „Szeretet” egész évben megjelenik. Kérem a szíves támogatást!

Vasuti menetrend

kisújszállási állomásról.

Érkezik:		Indul:	
szem. Debr.	0.09	Bpest. ny.	0.12
„ Bpest. ny.	2.09	Debr.	2.11
„	4.11	Kolozsvár	4.10
szem. Bpest. kel.		Dévaványa	4.20
„ Pt. Abádsz.	5.25		
„ Kolozsvár	6.25	Bpest. kel.	6.28
szem. Dv. ványa	7.28	Kálkápolna	6.30
„ Kálkápolna	7.40		
szem.		Kálkápolna	13.14
szem. K kápolna	18.40	Dévaványa	13.38
„ Dévaványa	19.36		
szem.		Pt. Abádszalók	21.00